Ч. 92. Пятниця 26 цьвітня (9 мая) 1902. Рік XII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(Спільний буджет. — Розрухи в полудневій Росиї.)

Спільний буджет на рік 1903 виказує brutto 372.437.836 корон видатків, т. є. більше о 8,431.000 корон, як буджет на рік 1902. З того припадає на: міністерство заграничних справ ordinarium 11,166.575 корон, extraordinarium 179.295 корон, міністерство війни 287,402.000 +19,824.000; маринарка 35,073.000+14,111.000 спільне міністерство фінансів 4,339.000, контроля рахунків 322.000 корон. Окреме предложенє міністерства війни домагає ся 38 міліон. корон, яко одноразовий надзвичайний видаток за р. 1902 з причини заведеня нових польних гавбиць і нових частий складових гірских армат. Инше окреме предложенє мініст. війни домагає ся 1,552.000 корон на кошти заведеня нових польних армат, а 4,426.000 корон на кошти хіньскої експедициї. Разом на воєнні цїли вставлено в буджет 400,388.000 корон. Квота 14,714.000 корон, яку Австрия має дістати від Хіни титулом воєнного відшкодованя, буде обернена на покритє коштів воєнної експедициї, на вдовиці і сироти по погибших в Хіні.

Про хлопскі розрухи в полудневій Росиї, іменно в константиногородскім повіті полтавскої ґубернії ходять ріжні вісти, котрих годі провірити, бо росийским ґазетам не вільно про них писати, а правительство також мовчить. З дописий які появили ся в заграничних німецких і тутешних польских часописях, тяжко вияснити ся про причини і розміри сего руху. Богато, кажуть, причинили ся до сего прогнані з університетів студенти, а не малий вплив мало і молодше православне духовеньство, між котрим росте опозиция против правительства та его уживаня церкви і клеру для своїх еґоїстичних цілий. Однак безперечно безпосередною і найсильнїйшою спонукою до розрухів був голод і безпомічне, безвідрадне положене селяньства. Константиногородский повіт, де проявили ся розрухи сильнійше, лежить недалеко закопів угля над Доном. Минувшого року був там великий неурожай, а тепер стало населеню тим прикрійше, що угляний промисл майже застановлений і зменшено працю в закопах о 15 проц. Нужда доскулила людям до того степеня, що потворили ся ватаги селян, котрі потягнули від двора до двора з жаданєм підмоги — контрибуциї. Зразу дідичі давали по кільканайцять мішків збіжа, кілька ведер горівки та трохи гроший і ватага ішла дальше. Але через те і росла она, лучила ся з другими ватагами і стала такою численною, що єї заспокоїти вже ніхто не був в силі. Зачали грабити фільварки. В маєтности великого князя Мекленбурґ-Стрелицкого, Карлівці, зрабовано фільварок і виточено горальню, так само в Коломаці і Іванівці, де товпа вкинула до води 30.000 пудів цукру. На місце розрухів візвано війско. З Курска прибули два полки, з Полтави, з Харкова дванайцять батерий артилєриї і вісім сотень козаків. Не всюди товпа хотіла уступити перед війском. В Василівці війско стріляло перший раз піском. Се тілько роззухвалило селян так, що кинули ся з косами та цїпами на відділи війска. Тоді дали три сальви і положили трупом 76 селян, а опісля полтавский ґубернатор кн. Оболеньский, по переведенім доходженю, засік різками ще 35 мужицких проводирів тих розрухів. Війско розкватировано по селах і наказано їм як найострійше обходити ся з селянами. Контрибуциї на війско викликали нові розрухи. Голодуючий люд кинув ся на війско в обороні послідних припасів свого доробку. Доношено навіть, що один відділ війска не хотів услухати команди і не стріляв на збунтованих мужиків. Против сего відділу веде ся слідство. А тимчасом, як звістно з телеґрам, заведено стан облоги майже в цілій полтавскій ґубернії.

Справоздане

з діяльности Товариства „Просьвіта“ за час від І. січня 1900 до 31. грудня 1901.

IV.

Що до инших справ, як попередними роками, так і в тих двох роках уряджувало Тов. разом з Тов. „Львівский Боян“ концерти в роковини смерти Тараса Шевченка (в р. 1900 дня 27 марця, а в році 1901 дня 20 марця), як також концерти людові (в році 1900 дня 14 мая, а в р. 1901 дня 9 червня). Крім того Го-

---

60) *Передрук заборонений.*

УАРДА.

Повість із старого Єгипту.

Юрия Еберса.

(Авторизований переклад з дванайцятого німецкого виданя.)

(Дальше.)

— Ти й справді Рамзесова! — сказала Неферт — а твій тато як би якийсь бог!

— Але він мене й учив — перебила їй княгиня — шанувати постанови, а я з Беком ен Хунсу розважила ще щось иншого! Ти знаєш, що намістник сватав ся до мене а я єму відмовила. Він мабуть в души лютий на мене. Я би що правда того не боляла ся; але тато установив єго моїм опікуном, моїм защитником, а хибаж я ще можу з повним довірєм просити єго о раду і поміч? Ні! Я, прецї лиш женщина а до того ще й Рамзесова донька. Скорше піду через тисяч пустинь, а не дам упокорити батька в єго дитині. До завтра маю ся рішити; але я вже тепер рішила ся вибрати ся в дорогу, хоч і як важко прийде ся мені тут неодно покидати. Не бій ся нічого моя люба, ти заделікатна до такої далекої дороги: я хотіла би....

— Ні, ні — відозвала ся Неферт — я поїду з тобою а хочби аж до чотирох підпор неба [1]) на границях землі. Ти дарувала мені нове житє, а то, що в мені тепер на ново відживає, усхлоби, як би я знову вернула до матери. Лиш она або я можу бути господинею в нашім домі, і лиш з Меного я знов до него верну!

— Так вже постановлено, я поїду! — сказала княгиня. — Ох, коби то лиш тато не був так далеко; коби то я могла єго спитати і вчути, що він скаже!

— Ой та війна, та вічна війна! — зітхнула Неферт. — Чому то мужчини не вдоволяють ся тим, що мають, але волять пусту славу як тихий мир, що украшає житє!

— Хибаж були би они мужчинами? — відозвала ся то Бент-Анат живо — і могли би ми їх любити, як би они були иншими? А чи й боги не знають ся також на борбі? А чи виділа ти коли величавійший образ як Пентаура того вечера, коли він так ненаручним колом вимахував і наставляв своє житє, щоби боронити загрожену невинність?

Я лиш раз відважила ся подивити ся на обійсте, — сказала Неферт, — бо мене дуже страх брав. Але его голосний крик звенить мені все ще в ушах.

— Так звенить боєвий крик героїв, від котрого вороги дрожать! — сказала на то Бент-Анат.

— А вжеж, що так звенить! — відозвав ся князь Рамері, що увійшов був неспостережений до комнати своєї сестри, в котрій єже було трохи темно.

Княгиня обернула ся до молодця і сказала: Як же ти мене напудив!

— Тебе? — спитав князь здивований.

— Так, мене! Давнійше, то правда, що я була відважнїйша, але від того вечера, то нерав кину ся і мене нападає, сама не знаю, від чого такий страх, що мене аж мучить. Мені здає ся, що мене напав який злий дух.

— Перед тобою всї падають, де лиш покажеш ся, а ніхто на тебе не нападає — сказав на то Рамері. — Ти ще не позбула ся того зворушеня і досади в долині та на сходах в пристані. Та й я заскрегочу зубами, коли мені прийде на гадку, як то мене із школи вигнали, або як Паакер тровив нас псом. Я сегодня неодного довідав ся!

— Деж ти був так довго? — спитала Бент-Анат; — вуйко Ані прецї наказав, щоби ти не виходив з палати.

— Мені в слїдуючім місяци буде вісімнайцять літ — відозвав ся князь — і мені не треба опікуна.

— Але тато.... упоминала Бент-Анат.

— Тато — перебив їй Рамері — не знає добре намістника. Але я єму все напишу, що

---

[1]) Підпори неба (сехент нет) згадують в египетских памятниках всїляко. На краснім памятнику побіди Тутмеса III. в Буляк сказано „Я (Амон) розмножу.... твій рід від тебе аж до чотирох підпор неба“. — Єгиптяни гадали собі, що на самих кінцях полудня, півночи, всходу і заходу стоять ті підпори, і длятого в многих письмах чотири сторони неба називають ся „чотирома підпорами неба“.

ловний Видїл тов. взяв участь на запрошене Наукового Тов. ім. Шевченка в акциї всїх руских товариств в справі реформи науки руского язика в галицких школах, як також вислав до Ради державної петицию в справі заложеня руского унїверситету у Львові.

Тов. „Просьвіта“, щоби прийти з помочию своїм членам в вишукуваню зарібків, внесло 1900 р. подане до п. к. Намістництва о позволене (концесию) до посередничення. То подане відослало Намістництво (до ч. 82.811/1900) львівскому Маґістратови до справозданя і там оно доси залягає.

Щоби почтити память ученого нашого історика і визначного робітника на народній ниві бл. п. дра Юліяна Целевича, дало Товариство „Просьвіта“ почин до поставленя памятника на его могилї, і заняло ся збиранем складок на ту цїль від бувших учеників і почитателів покійного. Памятник вже поставлено на могилї та небавом займе ся Тов. „Просьвіта“ посьвяченем того-ж.

Вже від давнїйших лїт Тов. „Просьвіта“ живо займало ся справою будови народно руского театру у Львові, збираючи датки і дари. В минувшім роцї купило Тов. „Просьвіта“ за зібрані на ту цїль гроші каменицю з площею під будову театру на розї улиці Руської і Підваля. Ся камениця позістає тепер під зарядом Тов. „Просьвіта“.

Вкінци Тов. „Просьвіта“ брало участь через своїх відпоручників в торжествах: посьвяченя прапора ремісничого Тов. „Зоря“ у Львові і отвореня та посьвяченя „Народного Дому“ в Стрию.

Бібліотека і музей були відомкнені що дня крім недїль і сьвят від години 11 до 1 в полудне. В бібліотецї находить ся в 10 шафах 5.976 чисел книжок в 7.336 томах. Крім сего уміщена окремо ще в одній шафі ческа бібліотека бл. п. Франт. Ржегоржа. Послїдними роками збільшилась бібліотека книжками, дарованими родиною бл. п. Григория Врецьони, довголїтного члена видїлу товариства. Музикалій в бібліотецї є 72 чисел в 94 томах. З бібліотеки Тов. користало 37 членів. В остатнім роцї користають з бібліотеки за дозволом видїлу Чехи, замешкалі у Львові.

Музей товариства уміщений в 1 шафі і 13 скляних скринках, нарочно на тю цїль зроблених. Крім сего є в нім ще 16 старших образів, 4 стариннї хрести, 3 урни, 1 бандура і 1 цимбали. Богато також в нім старинних монет та церковних книг ріжного виданя.

Вартість книжок, які находить ся в маґазинї Товариства, виносить 48.657 корон.

Зі справозданя касового виймаємо ось які головнїйші дати: Приходи: 1. Вкладки членьскі 9194·46 корон і 19.811·63 корон. 2. З продажи книжок 7559·20 корон і 8667·84 корон. 3. Підмога з фондів краєвих 6000·— корон і 6000·— корон. 4. Инші приходи 12·16 корон і 62·50 корон. 5. З приходів власного дому ужито 2800·— корон і 3000·— корон. Разом 25.565·82 корон і 28.541.97 корон.

Розходи: 1. Кошти видавництва разом 11.729·49 корон і 13.195·63 корон. 2. Видатки на адміністрацию разом 8925·47 корон і 8646·87 корон. 3. Инші видатки разом 5380·75 корон і 26.188 корон.

Зіставлене: Сума всїх розходів під 1., 2. і 3. 26.035·71 корон і 26.188·16 корон. Недобір з попередного року 7923·30 корон і 8393·19 корон. Розходи 33.969·01 корон і 34.581·35 корон. Приходи 25.565·82 корон і 28.541·97 корон. Недобір з кінцем року 8393·19 корон і 6039·38 корон.

Стан маєтку Товариства „Просьвіта“ з кінцем року 1900 і 1901 виносить в активах разом 294.828·52 кор. і 288.371·66 корон; в насивах разом 191.136·59 корон і 179.850·45 корон.

Новинки.

Львів дня 8-го мая 1902.

— **Іменованя.** Є. В. Цїсар іменував директорами середних шкіл: Йосифа Шидловского, професора ґімназиї в Дембици; дра **Яна Ральского**, проф. в реальній школї в Ярославі; Каспра **Бжостовича**, проф. реальн. шк. в Коросні і Кароля Трохановского, проф. реальн. шк. в Тарнові.

— **Буджетова провізория.** Є. В. Цїсар дозволив дальший провізоричний побір в Галичинї краєвих додатків до безпосередних державних податків, з застереженем, що пізнїйше сойм ухвалить краєвий буджет. Се розпорядженє видано з тої причини, що сойм в грудни ухвалив буджетову провізорию лише до 30 цьвітня с. р., а нова сесия не відбуде ся скорше як в червни.

— **Впреосьв. Митрополит Шептицкий** виїхав в середу на канонїчну візитацию деканатів нараївского, підгаєцкого, рогатиньского, теребовельского і ходорівского. Візитация потревала би через май і червень. Щоби приходске духовеньство не наражати на видатки принятя митрополичої асисти і дооколичного духовеньства, забирає митрополит з собою своїх кухарів і прислугу і з власних фондів буде покривати всї з візитацию получені кошти.

— **Конкурс на шкіц мурованої церкви** розписує секретариат митрополичої канцеляриї з такими услівями: 1. Тип церкви має бути візантийский, примінений до характеру старих деревляних церквей малоруских. 2. Вимагає ся двох видів і приземного пляну, в довільній скалї, без перекрою і без конторисів; була би однак пожадана скаля 1 : 100. 3. До конкурсу допущені всї, без огляду на заводову кваліфікацию. 4. В склад жюрі входять запрошені Впреосьв. митрополитом сьвященики, будівничі, малярі і різбарі. 5. Яко нагороду назначає ся за три найлучші шкіци по 300 корон. 6. Впреосьв. митрополит застерігає собі закупно инших шкіців похвалених через жюрі. 7. Шкіци мають бути означені девізою об'ясненою в запечатаній коверті, котру отворить ся доперва по рішеню комисиї. 8. Шкіци належить віддати або переслати до митрополичого секретарияту найдальше до 12 год. в полудне 1-го вересня н. ст. 1902 р. 9. Поручає ся душпастирям оголосити сей конкурс в своїх парохіях і заохочувати до участи в конкурсї.

я нині чув, як люди собі розповідали. Кажуть, що при сьвяті долини, віддавано Анїму просто таку честь як би якому королеви, і одні другим розповідають таки отверто, що намістник посягає по корону та задумує скинути короля з престола. Правду кажеш, що то виглядає на пусте балаканє, але щось в тім мусить бути!

Неферт поблїдла, а Бент-Анат стала випитувати ся подрібно. Князь розповів, що довідав ся, і сказав відтак сьміючись: Анї тата скинути! То подобає на таке, як би я звізду Ізиси онтам на небі хотів здоймити та позасьвічувати нею лямпи, котрих тут все ще нема!

— А я гадаю, що то якось любійше на потемки — сказала Неферт.

— Нї, кажи засьвітити — відповіла Бент-Анат. — То лїпше розмавляти, коли видить ся тих, і можна їм дивити ся в очи. Я не вірю в то дурне балаканє народу; але ти правду кажеш, що треба о тім дати татови знати.

— А в містї померших чув я таки найдурнїйше балаканє — сказав Рамері.

— То ти відважив ся аж туди піти? Як то не добре!

— Я був трохи перебраний та й довідав ся дещо доброго. Хорошенькій Уарді значно лїпше. Она дістала твої дарунки і мешкає знову у власній хатї. Коло згорівшої хати стояла якась розвалена хижа, котру єї батько, бородатий вояк, що такий подібний до неї як їжак до білої голубки, з кількома товаришами знову борзенько направив. Я казав їй, щоби она разом з другими дївчатами приходила на роботу до тебе до палати за добру заплату, але она не хотїла, бо мусить доглядати свою хору бабуню, а она й горда та не хоче нікому служити.

— Видко, що ти довго посидів у нечистої — сказала Бент-Анат з докором. — А я би прецї була гадала, що то, що менї приключило ся, повинно би було й для тебе бути осторогою!

— Не хочу бути лїпшим від тебе! — відозвав ся князь. — До того ще й парашіт помер а Уарди батько єсть честним вояком, котрий нікого не осквернить. Від старої держав ся я здалека. Завтра піду знову за ріку; я їй обіцяв ся.

— Кому? — спитала Бент-Анат.

— А комуж би, як не Уарді? Она любить цьвіти і ще з тої пори, як ти їй дала рожу, она не видїла нїякої. Я вже наказав городникови, щоби на завтра натяв для мене повен кошик рож і сам їх їй занесу.

— Того чей не зробиш! — відозвала ся на то Бент-Анат. — Ти ще сам як дитина, а вже задля самої дївчини не повинен ти того робити.

— Таже ми лиш розмавляємо з собою — сказав князь і почервонів ся — та й нїхто мене не пізнає. Але правда, коли ти так кажеш, то я лишу кошик з цьвітами і піду сам на той бік. Нї, сестричко, того вже не дам собі заказати. Она така любенька, така біленька, така делїкатна, а голос у неї такий миленький та мягонький. А ніжки у неї такі, ну, як би то сказати, такі маленькі і хорошенькі як рука у Неферти! Ми розмавляли найбільше про Пентаура. Она знає его тата, того городника, та й знає богато про него. Подумай лиш собі, она каже, що він зовсім не дитиною своїх родичів, лиш якийсь добрий дух, що зійшов на землю, а може й який бог. Зразу була она несьмілива, але коли я став говорити про Пентаура, она розговорила ся! З такою почестию о нїм говорила, як би о якім бозї, що мене то аж гнївало.

— Ти би волїв, щоби она так о тобі говорила! — відозвала ся на то Неферт і усьміхнула ся.

— Зовсім нї! — сказав Рамері. — Але й єї ратував, а менї так мило сидїти коло неї і завтра, я то вже собі постановив, сам їй вложу цьвітку в єї волосє. Оно що правда русяве, але таке буйне, як твоє, Бент-Анато і мусить бути розкіш взяти его в руки і погладити по нїм.

Обі подруги глянули одна по другій і зрозуміли ся, а княгиня сказала рішучо: Не підеш завтра до міста померших, мій синоньку.

— Побачимо, моя мамунечко!

Він сказав то жартобливо, але відтак споважнїв і сказав: Я розмавляв також і з моїм шкільним товаришем Ананою. В Сетї'вім домі настала несправедливість! Пентаура замкнули до вязниці, а вчера вечером судили его. Вуйко був також при тім і виступав остро против поста, але Амені, кажуть, взяв его в оборону. Що остаточно постановили, того вже ученики не могли довідати ся, але мусїло бути щось злого, бо скарбників син підслухав, як Амені по засїданю сказав до старого Ґаґабу: Заслужив собі на кару, але я не дам єму згинути! Очевидно, що він лиш Пентаура мав на думцї. Піду завтра за ріку і довідаю ся ще більше; я гадаю, що то буде щось страшного. Дістане певно кілька лїт вязниці.

— Бент-Анат була дуже поблїдла.

— Все, що єму зроблять — відозвала ся она — буде він мусів лиш через мене терпіти! О всемогучі боги, поможіть єму, поможіть менї і змилуйте ся над нами!

Она зловила ся руками за голову і вийшла з комнати; а Рамері спитав Неферту:

— Що то могло такого стати ся моїй сестрі, она менї якось дивно виглядає, та й ти якась инша, не така як звичайно!

— Ми обі мусимо щось нового переживати.

— А тож що такого?

— То не дасть ся сказати; але виходить на таке, як би й ти мав щось подібного сам на собі зазнати. Не ходи, Рамері, знову до парашітів!

Глава друга.

Досьвіта на другий день ішов карлик Нему з якимсь чоловіком в довгій простій одежи, видко, з якимсь старшиною двірским від якогось вельможі попри хату, котру батько Уарди знову поставив, а в котрій той вояк мешкав колись зі своєю жінкою. Він ішов до печери старої Гекти.

— Зачекай, достойний пане, — відозвав ся карлик, — якийсь час тут на долинї, аж я дам моїй матери знати, що ти прийшов.

— З Коломиї пишуть нам: Заходом коломийскої філії „Просьвіти" відбуде ся в понеділок дня 19 н. с. мая в сали „Народного Дому": Просьвітно-господарске віче. На вічу, що зачне ся о год. 11 рано, говорити буде о. А. Олесницкий з Торговиці „про Ради повітові", а п. В. Цьоцьора, фаховий знаток господарства розкаже „про годівлю худоби і о сівоборотах" (плодозміні). — По полудни о годині 3-ій відбуде ся в сали каси ощадности людовий вечерок Шевченківский, на котрім побіч співів і деклямаций відограна буде селянами з Балинець оперетка „Наталка Полтавка" Ів. Котляревского. Просимо о численну участь на вічу і на вечерку — *Виділ коломийскої філії „Просьвіти"*.

— Людска дурнота від котрої годі, відучити. Рушниця і нафтова лямпа бувають так часто причиною нещастя і калітцтва, як неосторожність та малі діти, що бавлять ся сірначками, причиною огню, і нема способу научити людий розуму, щоби стерегли ся. Тисячі а тисячі нещасливих пригод не можуть все-таки научити людий розуму. Минувшої неділі забавляло ся у Відни двох челядників кравецких тим, що стріляли з малого комнатного карабінка, т. зв. фльоберта. Аж ось карабінок по кількох вистрілах не хотів стріляти мимо того, що був набитий. Аж один з них, якийсь Дрочек взяв набитий карабін і став заглядати до люфи. В тій хвили карабін вистрілив і куля вибила Дрочекови око та застрягла глубоко в голові. Нещасливого треба було відставити до шпиталю, де він тепер боре ся зі смертию.

— Що значить опізнене депеші. З Парижа доносять, що начальник одного великого банку в Берлині телеграфував до другого банку в Парижи, що там мабуть прийде хтось міняти два чеки на чверть міліона франків. Чеки ті пофальшував в Буенос-Айрес урядник того-ж берлиньского банку, отже начальник остерігав заздалегід. Тимчасом депеша була спізнила ся о кілька мінут і гроші як-раз виплачено на фальшиві чеки.

Господарство, промисл і торговля.

Оборона від огню або сторожі огневі по селах.

(Конець).

Як відбувають ся загальні вправи?

Для повтореня вправ поодиноких відділів устроює командант сторожі пожарної вправи загальні при ужитю води до сикавки. До такої загальної вправи надає ся слідуюча задача: Подумаймо собі, що дах хати стоїть в полумини. З лівої сторони до хати припирає низька комора, з правої стайня. Вітер тягне на комору.

До тої загальної вправи уживає ся цілої сторожі пожарної і всіх приладів. До одної драбини, уставленої вільно при помочи гаків, визначує командант 4 членів з відділу ратункового і того що править струєю; до другої драбини і на дах також чотирох з того відділу, инших з того відділу ратункового призначує командант до ратованя людий, зьвірят і движимостий. З відділу сикавочного призначує командант шістьох до обслуги сикавки, а відділ водний до ланцуха водного і до помочи при помпованю.

На сиґнал: „Наперед!" (один свист) чотирох перших бере драбину з гаками і уставляє єї вільно з боку дому по лівій стороні, других чотирох, уставляють і кладуть драбину на дах стайні прочі з першого відділу входять до мешканя і до стайні. З відділу водного 6 пожарників розбирає сикавку і укладає вужеву лінію, инші стають побіч сикавки або творять ланцух водний від потока або річки, або від кирниці до сикавки.

На сиґнал: „Початок роботи:" (два свисти) виходить пожарник з вужем і рурою струєвою, а коли вже заложить ліву ногу на щебель і добре умістить ся, повтаряє сиґнал: „Початок роботи!" (два свисти), відтак члени водного відділу подають воду ланцухом а члени відділу сикавичного помпують. Друга чвірка з відділу ратункового виходить також на дах стайні, щоби єго зірвати сокирами. Всі инші пожарники з того відділу ратункового ратують людий, зьвірята і движимости.

На сиґнал: „Занехане роботи!" (три свисти) кінчить ся всяка робота, а на сиґнал: „Відворот! Збірка!" (чотири свисти) всі сходять з драбин і з даху, укладають драбини на свої місця, з відділу сикавочного складають сикавку і відїздять до магазину.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Відень 8 мая. З Портуґалії надходять грізні вісти. В Опорто і Коімбрі вибухла правдива ворохобня. В Коімбрі прийшло до кровавої борби з войском. Ворохобники підносили оклики в честь републики. В Лісбоні і Опорті позамикано всі наукові заведення.

Берлин 8 мая. Доносять сюди з Петербурга, що хлопскі розрухи розширили ся також на ґубернію вороніжску. Селяни мали там збурити палату царского шурина кн. Оболеньского.

Петербург 8 мая. Царский указ забороняє вивозу коний за границю з ґуберний: бесарабскої, волиньскої, подільскої, київскої, полтавскої, херсоньскої і катеринославскої.

Берлин 8 мая. Доносять сюди, що в сім тиждни має покінчити ся процес против Сіпяґінового убийника.

Курс львівский.

Дня 7-ого мая 1902	платять	жадають
	К. с.	К. с.
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .	535·—	547 —
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	350·—	380·—
Зеліз. Львів-Чернів.-Яси	566·—	570 —
Акциї гарбарні Ряшів	—·—	100·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.	—·—	350 —
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 4% корон	95 70	96·40
Банку гіпот. 5% преміов.	109·70	— —
Банку гіпот. 4½%	99·75	—·—
4½% листи застав. Банку краєв.	100·80	101·50
4% листи застав. Банку краєв. .	97·—	97·70
Листи застав. Тов. кред. 4% . . .	95·70	96·40
„ „ 4% льос. в 41½ літ.	95·60	96·30
„ „ 4% льос. в 56 літ.	95·90	96·60
III. Обліґи за 100 зр.		
Пропінацийні гал.	98·20	98·90
Обліґи ком. Банку кр. 5% II ем.	102·30	103·—
„ „ „ „ 4½ %	100·50	—·—
Зеліз. льокаль. „ 4% по 200 кор.	96·60	97·30
Позичка краєв. з 1873 по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор.	97·—	97·70
„ „ м. Львова 4% по 200К.	93·50	94·20
IV. Льоси.		
Міста Кракова	73·—	78·—
Міста Станиславова	—·—	—·—
Австр. черв. хреста (Курс віденский)	57·—	58·—
Угорск. черв. хреста (Курс віденский)	29·15	30.15
Іт. черв. хрес. 25 фр. (Курс віденский)	27·50	30.50
Архік. Рудольфа 20К. (Курс віденский)	80·—	84.—
Базиліка 10 К (Курс віденский)	18·95	19.95
Joszif 4 К. (Курс віденский)	8·25	9.50
Сербскі табакові 10фр. (Курс віденский)	9·50	11.—
V. Монети.		
Дукат цісарский	11·22	11·34
Рубель паперовий	2·50	2·54
100 марок німецких	117·—	117·60
Доляр америк.	4·80	5·—

— То щось зовсім так, як у великих панів — відозвав ся тамтой другий; — але нехай і так буде! Лиш ще одно! Нехай стара не кличе мене по імени ані не тикає моїх титулів. Нехай називає мене дворским, бо не можна знати... хоч мені здає ся, що мене в сім перебраню ніхто не пізнає.

Нему побіг до печери і застав перед нею свою матір, котра відозвалась до него: Нехай той пан не жде, я вже єго пізнала!

Нему поклав палець на уста і сказав: Але не сьмієш називати єго инакше як лиш „дворским".

— Добре, добре — замуркотіла стара — так ховає струсь голову в піре, коли хоче, щоби єго ніхто не пізнав.

— А чи князик був вчера довго у Уарди?

— Ні, ти дурний! — засьміялась чарівниця. — Діти бавлять ся одно з другим. Рамері то молодий баранчик, що ще не має рогів, але вже чує то місце, де они єму виростуть і хоче єго пробовати. Пентаур може тобі бути небезпечнійший у тої рудої. Біжиж, бо такому старшині двірскому не дає ся довго ждати.

Стара штуркнула карлика, а той побіг назад до Ані'го, підчас коли она привязаного до дошки малого Шерау занесла до хати і накрила єго там якимсь міхом.

В кілька хвиль опісля стояв вже намістник перед нею.

Она поклонила ся єму з такою чемностию, що нагадувала більше сьпівачку Бекі, як чарівницю Гект, та попросила єго, щоби він сів собі на стільци, який мала в своїй хаті.

Коли він рушив рукою на знак, що не хоче, сказала она: Сядь же собі преці! Тогди тебе ніхто з долини не добачить, бо отсе скала засланяє. Чому ти вибрав таку пору на твою гостину?

— Бо то, об чім я хочу поговорити з тобою, дуже пильна річ — сказав Ані — і тому, що вечером могла би мене сторожа легко задержати. Я добре перебрав ся. Під сею свитою маю на собі свою звичайну одіж. Звідси піду до гробниці моїх предків, скину там отсе з себе і все, в що я перебрав ся, та зажду на мій віз, к трий має приїхати по мене. Людем скажу, що я обітував ся піти пішки і в покорі до гробниці, та й зробив то нині.

— Добре придумав — замуркотіла стара, а Ані показав на карлика і спитав ввічливо: Чи то твій ученик?

Від часу єї оповіданя не була вже чарівниця для него лиш звичайною відьмою.

Стара зміркувала то, і так поклонила ся, що тому аж здивував ся ласкавий крук, що сидів коло неї та отворив широко свій чорний дзюб та закракав голосно. Она кинула єму кусень сира, а птиця тягнучи зломане крило поскакала дальше і вже мовчала.

— Я хочу поговорити з тобою про Пентаура — відозвав ся Ані.

Старій засьвітили ся очи і она спитала живо:

— А тобі яке з ним діло?

— Я маю причину — відповів намістник — уважати сего чоловіка за небезпечного. Він стоїть мені на перешкоді. Він допустив ся неодного злочину, ба, він повбивав людий; але в Сеті'вім домі єго люблять і хотіли би найрадше пустити єго безкарно. Тоті панове мають право судити єго самі, а я не можу змінити їх вироку. Оногди видала засуд на него. Хотять післати єго до Хенну ²) в ломи каміня. Я тому противив ся, але они того не слухали, але от правда.... Чуєш Нему, піди до гробу Аменофіса і зажди там на мене! Я маю дещо поговорити з твоєю матірю сам на сам.

Нему поклонив ся і загніваний пішов долі горою, але все-таки з тою певною надією, що довідаєсь пізнійше всего, о чім ті обоє з собою говорили.

(Дальше буде.)

²) Ломи каміня в Хенну (нинішна гора „джебель Сільсілех") суть величезні. Майже все каміне до будови сьвятинь в горішнім Єгипті добувано в тих ломах.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ІНСЕРАТИ.

Стация зелізниці Мушина-Криниця	
з Кракова	7 год.
зі Львова	12 „
з Пешту	12 „

Ц. к. ЗАВЕДЕНЄ ЗДРОЄВЕ
Криниця (в Галичині)

Найзасібнійша щава зелізиста.

В місци: почта *три рази денно,* телеґраф, аптика.

Положене гірске в Карпатах 590 метрів над пов. моря. Від стациї зелізничої година дороги битої, добре утриманої.

Средства лічниці: клімат підальпейский, купелї зелїзисті, засібні в вільний квас вуглевий, огріванї методою Щварца (в р. 1897 видано їх 43 500).

Купелї боровінові, парою огріванї (в р. 1897 видано їх 16.400).

Купелї ґазові: з чистого квасу вуглевого.

Ц. к. заведенє гидропатичне: під проводом специялїста Дра Г. Еберса (в р. 1897 видано 12.000 процедур гидропатичних).

Питє вод мінеральних місцевих і заграничних, **Жентиця, нефір, ґімнастика лічнича.**

Лїкар здроєвий Др. Л. Копфф цїлий сезон стало ординуючий. Надто 12 лїкарів вільно практикуючих.

Проходи. Дуже великий парк смерековий знаменито удержуваний до 100 морґів простору. Близші і дальші прогульки в чудові Карпати.

Помешканя. Більше як 1500 комнат з комфортом умеблюваних, в комплетною постелею, услугою, дзвінками електричними, печами і т. д. в цінї від 60 кр. денно.

Костел католицкий і церков. Величавий **дім здроєвий,** кілька реставрацай, кілька пансіонатів приватних, молочарні, цукорні.

Музика здроєва під проводом А. Вроньского від **21 мая.** Сталий **театр,** концерта.

Фреквенция в р. 1890 5.880 осіб.

Сезон від 15 мая до 30 вересня.

В Маю, Червню і Вересню ціна купелей, помешкань і страв в головній реставрациї знижені о 25%.

Розсилка води мінеральної від Цьвітня до Падолиста, склади у всїх більших містах в краю і за границею.

В місяци липню і серпня убогим жадні пільги, як увільненя від такс здроєвих і т. п. уділені не будуть.

На жадане уділяє обяснень

Ц. к. Заряд здроєвий в Криниці.

Дуже величавий образ комнатний представляючий

„ПРИЧАСТЄ“

мальований артистом Єверским в природних красках.

Величина образа 55×65 цтм.

Цїна образа **6 корон** разом з почтовою пересилкою.

Набути можна у

Антона Хойнацкого

Львів, ул. Руска ч. 3.

Тягненє невідклично 19-го червня 1902.

Льотерия акторска

1	гол. вигр. по	50.000 К
1	„ „ „	5.000 „
1	„ „ „	3.000 „
2	„ „ „	2.000 „
5	виграних „	1.000 „
10	„ „	500 „
20	„ „	200 „
60	„ „	100 „
100	„ „	50 „
300	„ „	20 „
3500	„ „	10 „

Льоси по 1 К поручають: Кіц і Штоф, Керман і Файґенбавм, М. Клярфельд, В. Хаес і С-а, Авґ. Шеленберґ і Син, Яков Штро, Сокаль і Лїлїен, Самуелї і Ляндав.

Кожда виграна буде по відтягненю 10 прц. готівкою виплачена.

„Fotografische Mittheilungen“ одинока богато ілюстрована часопись для аматорів фотоґрафії, виходить два рази на місяць. Передплата чвертьрічно (6 зошитів) 3 марки 75 феників. Передплату можна пересилати в австрийских листових марках. Адреса: Verlagsbuchhandlung Gust. Schmidt Berlin W. 35 Lützowstrasse 27.

MAYER'S-CONVERSATIONS LEXIKON

Пяте цїлком перероблене і побільшене виданє, повне.

В 17-ох дуже хороше оправлених томах з шкіряними хребтами і рогами, обіймає: **100.000** статей, **17.500** сторін тексту, **10.000** ілюстраций, карт і плянів, **1000** таблиць і додатків, **158** ілюстраций хромолїтоґр., **290** карт.

Крім того два томи доповняючі і один том спису (Registerband).

Разом 20 томів по зр. 6.

Поява нового виданя того твору, одинокого в загальній лїтературі, єсть лїтературним явищем не малої ваги. Розійшлось єго в 4-ох виданях більше як півтора міліярда примірників і придбало собі заслужену славу, як найвеличавійший сучасний твір, як словар людского знаня.

Той лексикон можна дістати в комплєті, всі томи нараз на сплату **по 3 зр. місячно.**

Замовленя приймає **А. Ляндовский,** Львів, Пасаж Гавсмана.

СТЕЛЛЯ найновійший інструмент сальоновий швайцарский, самограй, ноти металеві без гачиків в ріжних величинах. Продає **Соболевский** годинникар у Львові, площа Марийска (готель французкий).

З друкарні В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).